

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **B. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 listopada 2025 r.

wniosku pełnomocnika interwenienta

o wyłączenie SSN Ryszarda Witowskiego

od rozpoznania kasacji obrońcy i pełnomocnika interwenienta

postanowił:

odmówić uwzględnienia wniosku o wyłączenie SSN Ryszarda Witowskiego.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 12 września 2025 r., SSN Ryszard Witowski został wyznaczony do rozpoznania kasacji obrońcy i pełnomocnika interwenienta od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku z 18 lutego 2025 r., sygn. akt V Ka 713/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Żyrardowie z 30 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 389/22.

Wnioskiem z 1 października 2025 r. pełnomocnik interwenta wniósł o wyłączenie SSN Ryszarda Witowskiego od rozpoznania kasacji w sprawie V KK 395/25. Uzasadniając wniosek jego autor wskazał, że ww. sędzia został powołany na urząd sędziego w trybie przewidzianym w ustawie z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, także orzekał w Izbie Dyscyplinarnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od rozpoznana sprawy sygn. akt V KK 395/25 nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie należy podkreślić, że zasadnicza część przedstawionych przez wnioskodawcę argumentów nie mogła zostać rozpoznana w trybie 41 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie podkreśla się, że wątpliwość co do bezstronności sędziego nie może być wywodzona z samych kwestii ustrojowych związanych z jego powołaniem i to niezależnie od tego w jakim okresie i z jakimi ułomnościami w procedurze nominacyjnej doszło to tego powołania (*zob. m.in. postanowienie SN z 21 czerwca 2023 r., IV KK 460/19; postanowienie SN z 31 października 2023 r., V KK 358/23*). Podnoszone zarzuty nie mogą mieć bowiem charakteru abstrakcyjnego i odnosić się do całych grup powołanych sędziów (*vide postanowienie SN z 10 sierpnia 2023 r., V KK 162/22*). Gdyby zatem wnioskodawca poprzestał na argumentach systemowych związanych z powołaniem Ryszarda Witkowskiego na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, należałoby uznać wniosek za niedopuszczalny z mocy ustawy i pozostawić go bez rozpoznania. Niemniej jednak pełnomocnik interwenienta powołał się również na okoliczności faktyczne, które mogą jej zdaniem stanowić podstawę wniosku o wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k., co uzasadniało jego merytoryczne rozpoznanie.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że należy ją rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym, opartą na zobiektywizowanych przesłankach oraz analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (*zob. uchwała SN z 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007/5/39; wyrok SN z 8 stycznia 2009r., III KK 257/08, LEX nr 532400; wyrok SN z 18 marca 2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543*). Wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być więc należycie, a zatem wystarczająco „uzasadniona”.

Instytucja wyłączenia sędziego z powodu istnienia okoliczności mogących wywołać wątpliwości co do jego bezstronności ma bowiem charakter procesowej gwarancji w konkretnym postępowaniu. W konsekwencji zasadność wniosku o wyłączenie sędziego zależy od okoliczności faktycznych mogących mieć wpływ na sposób prowadzenia postępowania przez sędziego w danej sprawie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że wnioskodawca nie przedstawił żadnych argumentów wskazujących na to, że w realiach niniejszej sprawy SSN Ryszard Witowski mógłby naruszyć standard bezstronności, ograniczając się wyłącznie do prezentacji swoich poglądów popartych argumentacją o charakterze abstrakcyjnym. Nie stanowi bowiem o braku bezstronności ww. sędziego w przedmiotowej sprawie fakt orzekania przez SSN Ryszarda Witowskiego w Izbie Dyscyplinarnej, gdy wnioskodawca nie tylko nie wskazał na jakikolwiek wpływ tych okoliczności na rozstrzygnięcie sprawy, a także czy w ogóle zachodzi pomiędzy tymi okolicznościami, a przedmiotem sprawy jakikolwiek związek.

Reasumując, okoliczności podniesione we wniosku uzasadniały wyłączenia SSN Ryszarda Witowskiego od rozpoznania sprawy V KK 395/25, co skutkowało jego nieuwzględnieniem w oparciu o art. 42 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. a *contrario*.

[J.J.]

[a.ł.]